

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

1.Pf.20.167/2026/9-I.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

Litresits Ügyvédi Iroda

ügyvéd címe¹

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda

ügyvéd címe²

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

19.P.23.763/2025/8.

A fellebbezést benyújtó fél:

felperes, alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és az alperest arra kötelezi, hogy az elsőfokú bíróság által megjelölt helyen, módon és időben az alábbi helyreigazító közleményt tegye közzé:

„Helyreigazítás:

A 2025. december 2. napján a magyarnemzet.hu online felületünkön közzétett „Megvan a pontos összeg: százmilliós nagyságrendű pénzt markolt fel településrészl-ről a baloldali polip” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy a politikus² vezette Fővárosi Önkormányzat harmincmillió forint maximális szerződési díjat úgy fizetett ki, hogy az ügyvédi iroda csak részben teljesítette a szerződésben foglaltakat, sőt úgy kapott még plusz húszmillió forint bónuszt, hogy illet a szerződés nem tartalmazott.

A valóságban a cég¹-gyel kötött megbízási szerződés keretében a felperes 2.400.000 forint díjazásban részesült.”

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a médiaszolgáltató-t, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 119.380 (száztizenkilencezer-háromszáznolcvan) forint másodfokú perköltséget.

A felperest 76.800 (hetvenhatezer-nyolcszáz), a médiaszolgáltató-t 19.200 (tizenkilencezer-kétszáz) forint fellebbezési illeték megfizetésére kötelezi az állam javára. Az illeték megfizetése e határozat meghozatalának napjától számított 60. napon esedékes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A magyarnemzet.hu internetes oldalon 2025. december 2-án „Megvan a pontos összeg: százmilliós nagyságrendű pénzt markolt fel településrészl-ről a baloldali polip” címmel jelent meg cikk, amelyben az alábbiak olvashatók:

[2] „Elképesztő összegeket költött az elmúlt években a településrészl-i önkormányzat egy, a kerületet uraló SZDSZ-es hálózatot kiszolgáló ügyvédi iroda megbízásaira. Az újság közérdekű adatigénylésére válaszolva a településrészl-i önkormányzat jegyzője, egyéb érdekeltl a rendelkezésünkre bocsátotta azokat a szerződéseket, amelyekből kiderült, a felperes és Felelős Akkreditált Közbeszerzési Szaktanácsadó az utóbbi években összesen 122 millió forint értékben kötött szerződést a településrészl-i önkormányzattal.

[3] Külön érdekesség, hogy 2021-ben az önkormányzat úgy kötött öt megbízási szerződést a felperessel, hogy élő, egy évre szóló megbízási szerződése is volt a céggel.

[4] Mint ismert, néhány, az elmúlt évtizedekben komoly baloldali kapcsolatrendszer kiépítő és a politikus2-érában szocializálódó szereplő felügyeli a településrészl-i önkormányzat közbeszerzéseit. Egész pontosan három szereplőről van szó, a politikus3 polgármester helyett a kerületet vezető egyéb érdekelt2-ről, a hivatalt vezető jegyzőről, egyéb érdekeltl-ről, illetve a politikus1 egykori MSZP-s képviselőhöz köthető felperesről.

[5] A három, egymást már a 2010 előtti fővárosi vezetésnek köszönhetően is jól ismerő szereplő az elmúlt időszakban ugyanis teljes felügyeletet kezdett gyakorolni Budapest legnagyobb kerületének vezetése felett.

[6] Ez történt a közbeszerzések területével is. Az önkormányzat ugyanis hivatalból, egyéb érdekeltl jegyző felügyelete alatt végzi el a közbeszerzési eljárást.

[7] Az eredményeket pedig a felperes véleményezi, mint független közbeszerzési szakértő (FAKSZ). Csak idén már a 14. közbeszerzési eljárást bonyolítja felperes. Amint arról már korábban is beszámoltunk, a egyéb érdekelt2 kabinetfőnökhöz köthető iroda már politikus2 főpolgármestersége idején is komoly fővárosi megbízásokat kapott.

[8] Az ügyvédi irodát településrészl önkormányzata annak ellenére foglalkoztatja, hogy az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) jelentéseiben szabálytalan közbeszerzések miatt is szerepelt.

[9] Az OLAF-jelentés szerint a 4-es metró megvalósítása kapcsán az ügyvédi irodával 2007-ben kötött szerződés jogszabályellenes volt, mert nem folytattak le közbeszerzési eljárást, hanem csak úgy megbízták őket.

[10] A felperessel kötött szerződés nem mellesleg annyira kellemetlenné vált a 2000-es években a fővárosi önkormányzatnak, hogy a cég2, amely a 4-es metró fejlesztésével foglalkozott, azonnali hatállyal felmondta.

[11] A politikus2 vezette fővárosi önkormányzat a felperesnek harmincmillió forint maximális szerződési díjat úgy fizetett ki, hogy csak részben teljesítették a szerződésben foglaltakat, sőt úgy kaptak még plusz húszmillió forint bónuszt, hogy ilyet a szerződés nem

tartalmazott. A szabálytalan megbízás és kifizetés eredményeként a főváros ezen ötvenmillió forintos kifizetés finanszírozására nem vehetett igénybe támogatást.

[12] Az ügyvédi iroda 2010 előtti tevékenysége is megerősíti a korábban a lapunkban megjelent információkat, miszerint egy 2010 előtt a fővárosban tevékenykedő, a volt SZDSZ-hez és az MSZP-hez erősen kötődő csoport vette át a hatalmat településrész1-en.

[13] A felperes ugyanis politikus2 főpolgármestersége alatt közvetlenül kapcsolatban lehetett mind egyéb érdekelt1 akkori főjegyzővel, aki jelenleg településrész1 jegyzőjeként tevékenykedik, illetve egyéb érdekelt2-vel, aki az akkori főjegyzői iroda vezetőjeként dolgozott, jelenleg pedig politikus3 polgármester kabinetfőnöke.

[14] Az említett cég az egykori befolyásos településrész2-i szocialista képviselőhöz, politikus1-hez is köthető. Egy 2010-es, a településrész2-i önkormányzat visszaéléseit tartalmazó cikkben ugyanis felbukkan a felperes. A szóban forgó cikkben egyéb érdekelt3 közbeszerzési tanácsnokra, mint politikus1-hez közel álló szereplőre hivatkoznak, aki 2008-2009-ben hét hónap jogi munkáért 26,1 millió forintot kaszált, ami több mint három és fél milliós havi apanaszt jelent.”

[15] A felperes előzetes helyreigazítási kérelmében foglaltaknak az alperes nem tett eleget.

[16] A felperes keresetében az alperest az alábbi helyreigazítás közzétételére kérte kötelezni:

[17] „Helyreigazító közlemény:

[18] 2025. december 2. napján a <https://magyarnemzet.hu/> online felületünkön közzétett „Megvan a pontos összeg: százmilliós nagyságrendű pénzt markolt fel településrész1-ről a baloldali polip” című online cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy a felperes politikus1, volt szocialista képviselőhöz köthető ügyvédi iroda.

[19] Valótlanul híreszteltük, hogy egyéb érdekelt3 közbeszerzési tanácsnokként 2008-2009-ben hét hónap jogi munkáért 26,1 millió forintot kaszált, ami több mint három és fél milliós havi apanaszt jelent.

[20] Valótlanul állítottuk, hogy a felperes már politikus2 főpolgármestersége idején is komoly fővárosi megbízásokat kapott. Ezzel szemben a valóságban a felperes a politikus2 volt Főpolgármester Úr vezette Fővárosi Önkormányzattal nem állt szerződéses jogviszonyban.

[21] Valótlanul állítottuk, hogy a felperes a közbeszerzési eljárások eredményeit véleményezi.

[22] Valótlanul állítottuk, hogy a politikus2 vezette Fővárosi Önkormányzat harmincmillió forint maximális szerződési díjat úgy fizetett ki, hogy az ügyvédi iroda csak részben teljesítette a szerződésben foglaltakat, sőt úgy kapott még plusz húszmillió forint bónuszt, hogy illet a szerződés nem tartalmazott, illetve a szabálytalan megbízás és kifizetés eredményeként a főváros ezen ötvenmillió forintos kifizetés finanszírozására nem vehetett igénybe támogatást. A cikkünkben hivatkozott 50.000.000 forintos kifizetésre az Ügyvédi Iroda részére nem került sor. Ezzel szemben a valóságban a cég1-gyel kötött megbízási szerződés keretében mindösszesen nettó 2.400.000 forint került kifizetésre.

[23] Valótlanul állítottuk továbbá, hogy a felperes politikus2 főpolgármestersége alatt közvetlenül kapcsolatban lehetett mind egyéb érdekelt1 akkori főjegyzővel, mind egyéb érdekelt2-vel akkori főjegyzői irodavezetővel.”

[24] Kérte a hírportált üzemeltető médiaszolgáltató perköltségben marasztalását.

[25] Keresete jogalapjaként a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 4. §-ára, 12. §-ára, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (2) bekezdésére, 496. § (1) bekezdésére hivatkozott.

[26] Előadása szerint a cikkben foglaltakkal ellentétben nem köthető politikus¹ volt szocialista országgyűlési képviselőhöz.

[27] Megbízottként településrész¹-el áll szerződéses viszonyban a folyamatban lévő, valamint a jövőben lefolytatni kívánt közbeszerzési eljárások előkészítése és lebonyolítása során felmerülő külső közbeszerzési jogi szakértői feladatok ellátása tekintetében.

[28] A politikus² vezette Fővárosi Önkormányzattal nem állt szerződéses jogviszonyban, komoly fővárosi megbízásokat nem kapott. Egyéb érdekelt³ irodavezető ügyvéd és az akkori főpolgármester között személyes ismeretség nem állt, illetve áll fenn.

[29] A cég¹ ajánlatkérővel állt szerződéses jogviszonyban ügyvédi tevékenység folytatására, jogi tanácsadás nyújtására. A cég¹-el kötött megbízási szerződés keretében összesen nettó 2.400.000 forintot fizettek ki neki. Ezt az OLAF-jelentés is megerősíti, a valós tényeket a cikkben „Az OLAF-jelentés szerint a 4-es metró megvalósítása kapcsán az ügyvédi irodával 2007-ben kötött szerződés jogszabályellenes volt, mert nem folytattak le közbeszerzési eljárást, hanem csak úgy megbízták őket” mondatba ágyazott linkre mutató hivatkozás is igazolja. Valótlan az alperes azon állítása, hogy „a főváros ezen ötvenmillió forintos kifizetés finanszírozására nem vehetett igénybe támogatást”, mivel a hivatkozott 50.000.000 forintos kifizetésre nem került sor.

[30] Egyebekben „Az OLAF-jelentés szerint a 4-es metró megvalósítása kapcsán az ügyvédi irodával 2007-ben kötött szerződés jogszabályellenes volt, mert nem folytattak le közbeszerzési eljárást, hanem csak úgy megbízták őket” mondatból egyértelmű, hogy az alperes is tisztában van azzal, hogy a felperes az OLAF-jelentésekben - több tucat egyéb megbízottal együtt - nem az általa lefolytatott közbeszerzési eljárások jogszerűtlensége, szabálytalansága folytán szerepelt.

[31] Az alperes „Az ügyvédi irodát településrész¹ önkormányzata annak ellenére foglalkoztatja, hogy az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) jelentéseiben szabálytalan közbeszerzések miatt is szerepelt” megfogalmazásával ugyanakkor azt a hamis látszatot kelti, hogy a felperes által lefolytatott közbeszerzési eljárás(ok) vonatkozásában merült fel szabálytalanság.

[32] A Fővárosi Önkormányzattal nem állt szerződéses jogviszonyban, így sem egyéb érdekelt¹ volt főjegyzővel, sem pedig egyéb érdekelt² volt főjegyzői irodavezetővel nem állt kapcsolatban, megbízotti viszonyban.

[33] Az alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását kérte.

[34] Érvelése szerint az önkormányzati közbeszerzési eljárások lefolytatása, az ezek során megbízást nyerő ügyvédek kiválasztása, valamint az önkormányzati források felhasználásának átláthatósága közügy. A közpénzek felhasználásával összefüggő döntések jogszerűsége, indoklottsága és esetleges politikai összefüggései a közvélemény számára releváns információk, amelyek megvitatása és sajtóban való megjelenítése a véleménynyilvánítás és a tájékoztatás szabadságának alkotmányos védelme alatt áll.

[35] Tekintettel a sérelmezett közlemény témájára, a felperesnek fokozott tűrési kötelezettsége van a kifogásolt közlések vonatkozásában. A cikk ugyanis felperes közpénzből finanszírozott megbízásainak körülményeit, azok politikai és közéleti összefüggéseit vizsgálja. A felperes önként vállalt, közpénzből finanszírozott tevékenységet végez a sérelmezett közlemény szerint, amelynek kritikus vizsgálata a sajtó feladata.

[36] A sajtó nem feltétlenül csak az események nyomában járhat. Feltárhat olyan dolgokat is, ami a közreműködése nélkül esetleg homályban maradna. A sajtónak ez a tevékenysége alapvetően szükséges a demokratikus társadalmakban a demokratikus közvélemény alakulásához, formálódásához.

[37] A vonatkozó alkotmánybíróági gyakorlat alapján a közéleti vita keretében elhangzott állítások főszabályként egyébként még akkor is véleménynyilvánításként értelmezendők, amennyiben formálisan, a bizonyíthatósági teszt alkalmazásával tényállításnak értékelhetők.

[38] Önmagában az a körülmény, hogy a felperes az őt érintő közlések tartalmát magára nézve sérelmesnek tartja, nem teszi megállapíthatóvá a személyét érintő jogsérelmek bekövetkezését.

[39] A felperes politikus¹ egykori MSZP-s képviselőhöz köthető közlés tekintetében azt hangsúlyozta, hogy a cikk megjelöli, hogy az újságíró miért minősítette a felperes ügyvédi irodát politikus¹ volt szocialista képviselőhöz köthetőnek, közel állónak. A sérelmezett közleményben linkelt tartalomként elérhető ugyanis Az újság 2010-es cikke (<https://magyarnemzet.hu/archivum-magyarnemzet/2010/04/településrész2-repkedtek-a-tizmilliok>). Aszerint politikus¹ a településrész²-i önkormányzat visszaéléseinek ügyében Az újság megkeresésére arra a kérdésre, hogy az említett cégek vezetőivel (ide értendő volt a cikk kontextusa alapján a felperes is) valóban közeli kapcsolatban áll-e, azt válaszolta, hogy az esetleges ismeretségük nem lehet kizáró oka a megbízásoknak.

[40] politikus¹ 2006-tól a településrész²-i MSZP tagja, 2007-től a településrész²-i MSZP elnöke volt, a 2014-es országgyűlési választásokon településrész²-ben szerzett parlamenti képviselői mandátumot. A felperes már 2008-ban szerződésben állt a településrész²-i önkormányzattal, ezt igazolja a Közbeszerzési Döntőbizottság D.511/20/2008. számú határozata. 2014. december 16-án a felperes a településrész²-i önkormányzattal kötött megbízási szerződést a cég¹-vel kötött szerződéshez hasonló feltételekkel (500.000 forint + áfa fix díj, amely 25 munkaórát tartalmaz, afelett óradíjas elszámolás).

[41] politikus¹ ellen az ügyészség vádat emelt, mivel a kerületben bevezetendő parkolási rendszer közbeszerzési eljárást úgy folytatták le, hogy politikus¹ a feladat elvégzésére előre kiválasztotta a cég³-t és azért, hogy az érintett cég nyerje el a pályázatot, befolyása érvényesítését ajánlotta a cég képviselőinek.

[42] A parkolójegy kiadó automata beszerzése, telepítése, üzembe helyezése tárgyú közbeszerzési eljárás közbeszerzési lebonyolítója a felperes volt. Először az eljárást eleve jogsértő módon próbálta kiírni (Közbeszerzési Döntőbizottság D.132/14/2016. számú határozata). A határozat szerint a kiíró képviseletében felperes járt el.

[43] A második eljárásról politikus⁴ önkormányzati képviselő részletesen beszámolt blogján, amelyet az portál¹ is szemlézett. A második eljárásban az egyik szerződés tárgya parkolójegy kiadó automata beszerzése, telepítése, üzembe helyezése volt, a másiké parkolójegy kiadó automata üzemeltetése 60 hónapra. A cég³ 2.070.000 forintos, a cég⁴ 1.685.000 forintos ajánlatot adott. Az eljárást lezáró összegezésből (2017. március 14.) kiderül, hogy a cég⁴ ajánlatát annak aránytalanul alacsony voltára figyelemmel érvénytelenítette az ajánlatkérő. Az eljárást lezáró összegzést és így az érvénytelenítésre vonatkozó javaslatot is a felperes készítette, amit bizonyít az összegezés utolsó oldalán található közbeszerzési bonyolító pecsétje.

[44] A felperes egy harmadik közbeszerzési eljárás kiírásában is közreműködött a településrész²-i parkolási rendszerhez kapcsolódóan, amelynek tárgya 8.937 darab várakozóhely parkolási rendszerének üzemeltetése volt 24 hónapra. Ebben a közbeszerzési

eljárásban már csak a cég³ indult és megnyerte. A jegykiadó rendszert már előre külön üzemeltette a cég³, így azzal az üzemeltetővel csak kompatibilis jegyellenőr tud együttműködni.

[45] Az önkormányzat és az ügyben eljáró felperes legnagyobb hibája az volt, hogy 2017-ben olyan szerződést kötött több mint egy milliárd forintért és úgy szerzett be egy távfelügyeleti rendszert, hogy annak korlátlan felhasználási jogait a szállító cég³-nél hagyta – kizárólagosságot biztosítva neki. A megfelelő közbeszerzési és jogi kompetenciával rendelkező felperesnek ezt – mivel a lebonyolításra közbeszerzés keretében került sor – előzetesen észlelnie kellett.

[46] Mindezek alapján kellő ténybeli alappal rendelkezik azon közlés, hogy a felperes politikus¹ bizalmi embereként került a településrész²-i önkormányzathoz. Már politikus¹ 2007-es településrész²-i elnökségét követően megbízáshoz jutott az önkormányzatnál. politikus¹ 2010-ben sem tagadta jó viszonyukat és felperes bonyolította és hajtotta végre politikus¹ cég³ felé tett azon vállalását, hogy az előre kiválasztott cég³ nyerje el a pályázatot. Mindezek a körülmények megalapozzák azon értékítéletet, hogy felperes politikus¹ volt szocialista képviselőhöz köthető.

[47] A következtetés, vélemény sajtó-helyreigazítás alapja nem lehet.

[48] Az „egyéb érdekelt³ közbeszerzési tanácsnokként 2008-2009-ben hét hónap jogi munkáért 26,1 millió forintot kaszált, ami több mint három és fél milliós havi apanázst jelent” közlés tekintetében azt emelte ki, hogy 2010-ben bünszervezet létrehozása, befolyással üzérkedés és hűtlen kezelés gyanújával tettek feljelentést településrész²-i polgárok az MSZP településrész²-i országgyűlési képviselő-jelöltje, politikus¹ ellen. A feljelentés kitért egyéb érdekelt³ közbeszerzési tanácsnokra is („2009-ben hét hónap jogi munkáért 26, 1 millió forintot kaszált, ami több mint 3,5 milliós havi apanázst jelent”).

[49] A jogi személy felperesnek nincs perbeli legitimációja a egyéb érdekelt³ közbeszerzési tanácsnokra, mint magánszemélyre vonatkozó közlések vonatkozásában. E körben hivatkozott a Kúria Pfv.20681/2012/3. és Pfv.IV.20.919/2023/5. számú döntéseiben foglaltakra.

[50] A kereset e körben érdemben is megalapozatlan. Sem a felperes, sem képviselője nem vitatta sem sajtó-, sem személyiségi jogi per keretében a hivatkozott 2010-es cikk tartalmát, amely szerint a 2008-2009-es évben hét hónap jogi munkáért összesen 26,1 millió forintot keresett. A felperes nem részletezte, hogy a közlés miért nem felel meg a valóságnak, hogy valójában milyen összegű megbízási díjban részesült, csupán általánosságban kijelentette, hogy a közlés egyetlen elemében sem felel meg a valóságnak.

[51] A „felperes már politikus² főpolgármestersége idején is komoly fővárosi megbízásokat kapott” közlés kellő ténybeli alappal bíró vélemény, újságírói értékítélet, amely miatt nincs helye sajtó-helyreigazításnak.

[52] Az OLAF-jelentés 69. oldala a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal 32-18/18/2010 számú jelentésére hivatkozva rögzíti, hogy a felperesnek egy 2007. november 12-én kelt szerződés alapján 50 millió forintot fizettek ki. A Metró Korrupciót Vizsgáló Munkacsoport jelentése szerint a felperes szerződése ügyében érintett volt politikus⁶, politikus⁷, egyéb érdekelt⁴ (főpolgármester-helyettes) is.

[53] A cég¹ honlapján közzétett közérdekű adatközlésből az is megállapítható, hogy a felperesnek 2007-től megbízása volt a cég¹-vel és ő látta el a cég¹ beruházási és közbeszerzési igazgatóságának közbeszerzési jogi felügyeletét, általános jogi kontrollját. A felperes a 8 hónap alatt 40.232.530 forint megbízási díjat vett fel. Ez a megbízása egészen biztosan fennállt még 2010-ben is, hiszen a felperes képviselte egy 2010-es közbeszerzési döntőbizottsági ügyben is a cég¹-t.

[54] Mindezek alapján kellő ténybeli alappal rendelkezik a közlésnek azon része, hogy felperesnek a politikus²-érában szerződései voltak és azon értékítélet is, hogy ezek jól fizető, az újságíró szóhasználata szerint „komoly” megbízások voltak.

[55] A „felperes a közbeszerzési eljárások eredményeit véleményezi” közlés tekintetében arra mutatott rá, hogy a felperes településrész²-i önkormányzattal kötött megbízási szerződésének 2. pontja tartalmazza, hogy felperes feladata többek között az egyes eljárási cselekmények írásbeli anyagainak és okiratainak összeállítása, a szerződéstervezet közbeszerzés jogi szempontú véleményezése, részvétel az ajánlatok értékelésében, részvétel e bíráló bizottsági üléseken.

[56] A felperes lebonyolítóként a teljes közbeszerzési eljárásért felel. Ő készíti elő a kiírást, ő bontja az ajánlatokat, ő készíti el az ajánlatok értékelésének, bírálatának érvénytelenítésének, hiánypótlási felhívásainak, igazoláskéréseinek a tervezetét az eljárás eredményét tartalmazó összegzést.

[57] A laikus olvasó számára az újságíró megfogalmazása pontos és elégséges. Ha beérkezik egy ajánlat, a felperes véleményezi.

[58] A felperes személyének megítélése szempontjából közömbös részlet, pontatlanság, hogy a közbeszerzési eljárások eredményeit nem véleményezi, hanem a feladata a közbeszerzési eljárások vonatkozásában az előkészítés és lefolytatás közbeszerzési jogi szempontú jogszerűségének biztosítása. A cikk lényegének, mondanivalójának szempontjából nincs relevanciája annak, hogy felperes az önkormányzati közbeszerzési eljárások lebonyolítása során pontosan milyen szakmai feladatot végez; kizárólag annak van jelentősége, hogy a felperes részt vesz az településrész¹i Önkormányzat közbeszerzési eljárásaiban.

[59] A „politikus² vezette Fővárosi Önkormányzat a felperesnek 30 millió forint maximális szerződési díjat úgy fizetett ki, hogy az ügyvédi iroda csak részben teljesítette a szerződésben foglaltakat, sőt, úgy kapott még plusz húszmillió forint bónuszt, hogy ilyet a szerződés nem tartalmazott, illetve a szabálytalan megbízás és kifizetés eredményeként a főváros ezen ötvenmillió forintos kifizetés finanszírozására nem vehetett igénybe támogatást” közlés újságírói következtetés.

[60] Az OLAF-jelentés szó szerint alátámasztja a cikkben foglalt állításokat, amelyek a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal megállapításain alapulnak. A sajtó nem vonható felelősségre abban az esetben, ha a kormányzati szervek közléseit változtatás nélkül közzéteszi.

[61] Az „...illetve a szabálytalan megbízás és kifizetés eredményeként a főváros ezen ötvenmillió forintos kifizetés finanszírozására nem vehetett igénybe támogatást” szövegrész tekintetében a felperesnek nincs keresetőségi joga.

[62] A „felperes politikus² főpolgármestersége alatt közvetlenül kapcsolatban lehetett mind egyéb érdekelt¹ főjegyzővel, mind egyéb érdekelt² főjegyzői irodavezetővel” közlés ténybeli alappal bíró újságírói következtetés.

[63] A nagyjértékű fővárosi közbeszerzéseknél hosszú éveken keresztül eljáró felperes elkerülhetetlen módon részt vett előterjesztések elkészítésében, bizottsági üléseken, így közvetlenül dolgozott és kapcsolatban állt a mindenkori főjegyzővel és annak helyettesével is.

[64] Az újságíró véleményét arra alapozta, hogy a felperes ügyvédi iroda a politikus²-érában is végzett közbeszerzési tevékenységet, jelenleg pedig részt vesz az településrész¹i Önkormányzat közbeszerzési eljárásaiban. egyéb érdekelt¹ korábbi főjegyző jelenleg településrész¹ jegyzője, egyéb érdekelt² korábbi főjegyzői irodavezető pedig politikus³ polgármester kabinetfőnöke.

[65] A felperes egyéb érdekelt²-vel való közvetlen kapcsolatát önmagában az a tény is megalapozza, hogy a felperes képviselője, Egyéb érdekelt³ egyéb érdekelt² édesapjának cégét, a cég⁵-t vásárolta meg, hogy aztán a cég közbeszerzési tanácsadói tevékenységet folytasson. A józan ész és a logika szabályai szerint nem lehet csak a véletlen műve, hogy Egyéb érdekelt³ pont ezt a céget választotta ki, amelyben tulajdont szerez. Egy működő cégben való tulajdonszerzés, mindig kockázatot jelent, így nagyfokú bizalmat igényel. Ezt a bizalmat éppen a egyéb érdekelt²-vel fennálló nexus alapozhatta meg.

[66] A felperes által valóságként közölni kért szöveg a sérelmezett közlések helyreigazításához szükségtelen. Jelen esetben a helyreigazító közlemény tartalmazza a - felperes álláspontja szerint - valótlan tény, annak megjelenítésével megfelelően értelmezhető tájékoztatást kapnak az olvasók.

[67] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy az alábbi helyreigazító közleményt a sérelmezett sajtótermékkel azonos betűtípus és betűméret alkalmazásával, továbbá közvetett és/vagy közvetlen szöveges és/vagy képi és/vagy egyéb kommentár nélkül történő 5 napon tegye közzé a <https://magyarnemzet.hu/> honlapon olyan módon, hogy a következő helyreigazító közlemény (helyreigazítás) az eredeti, <https://magyarnemzet.hu/belfold/2025/12/tobb-mint-szazmillioval-gazdagitotta-a-hirhedt-ugyvedi-irodat-az-telepulésrészl-i-szdsz-es-polip> linken a cím alatt, a lead (bevezető) felett közvetlenül (további kattintás nélkül) elérhető módon legalább 30 napig, vagy addig, amíg az eredeti kifogásolt cikk hozzáférhető,

[68] és a <https://magyarnemzet.hu/> kezdőoldalának legelején (görgetés nélkül) ugyanolyan módon, ugyanakkora betűméretben, valamint betűtípusban, ahogyan a sérelmezett cikk címe a kezdőoldalon megjelenítésre került, jelenjen meg legalább 24 óra időtartamban (közvetett és/vagy közvetlen szöveges és/vagy képi és/vagy egyéb kommentár nélkül) a „Helyreigazítás: Valótlanúságot közöltünk a felperesről” cím, melyre kattintással az eredeti cikk és az abban foglalt, alábbi helyreigazító közlemény (helyreigazítás) elérhető:

[69] „Helyreigazítás:

[70] A 2025. december 2. napján a <https://magyarnemzet.hu/> online felületünkön közzétett „Megvan a pontos összeg: százmillió nagyságrendű pénzt markolt fel településrészl-ről a baloldali polip” című online cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy a felperes politikus¹, volt szocialista képviselőhöz köthető ügyvédi iroda.

[71] Valótlanul állítottuk, hogy a politikus² vezette Fővárosi Önkormányzat harmincmillió forint maximális szerződési díjat úgy fizetett ki, hogy az ügyvédi iroda csak részben teljesítette a szerződésben foglaltakat, sőt úgy kapott még plusz húszmillió forint bónuszt, hogy illet a szerződés nem tartalmazott, illetve a szabálytalan megbízás és kifizetés eredményeként a főváros ezen ötvenmillió forintos kifizetés finanszírozására nem vehetett igénybe támogatást. A cikkünkben hivatkozott 50.000.000; - Ft-os kifizetésre az Ügyvédi Iroda részére nem került sor. Ezzel szemben a valóságban a cég¹-gyel kötött megbízási szerződés keretében mindösszesen nettó 2.400.000; - Ft került kifizetésre.”

[72] Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[73] A felperest és a médiaszolgáltató-t személyenként 15.750 forint illeték megfizetésére kötelezte.

[74] Úgy határozott, hogy ezt meghaladóan egyik fél sem köteles perköltség megtérítésére.

[75] Határozatának indokolásában Magyarország Alaptörvényének (a továbbiakban: Alaptörvény) IX. cikk (1) és (2) bekezdésében, az Smtv. 4. § (1) – (3) bekezdéseiben, 10. §-ában, 12. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltakat idézte.

[76] Az első közlés (a felperes politikus¹ egykori MSZP-s képviselőhöz köthető) tekintetében arra mutatott rá, hogy önmagában az, hogy politikus¹ volt településrés² országgyűlési képviselője abban az időben, amikor a felperes szerződéses viszonyban volt az önkormányzattal, nem alapozza meg az állítás való voltát.

[77] A második közlés (egyéb érdekelt³ közbeszerzési tanácsnokként 2008-2009-ben hét hónap jogi munkáért 26,1 millió forintot kaszált, ami több mint három és fél milliós havi apanázst jelent) közlés egyéb érdekelt³ magánszemélyre és nem a felperesre vonatkozik; az, hogy egy természetes személy valamely szervezethez kötődik, nem alapozza meg automatikusan a szervezet keresetösségi jogát, ha a kifogásolt közlés kizárólag a természetes személy magatartására vagy tevékenységére vonatkozik.

[78] A harmadik közlés (felperes már politikus² főpolgármestersége idején is komoly fővárosi megbízásokat kapott) tekintetében azt emelte ki, hogy politikus² 1990-től 2010-ig volt főpolgármester. A cég¹ honlapján közzétett közérdekű adatközlésből megállapítható, hogy 2007-től – megbízási szerződés alapján – a felperes látta el a cég¹ beruházási és közbeszerzési igazgatóságának közbeszerzési jogi felügyeletét, általános jogi kontrollját. A felperes a 8 hónap alatt 40.232.530 forint megbízási díjat vett fel. Ez a megbízása még 2010-ben is fennállt, a felperes képviselte 2010-es közbeszerzési döntőbizottsági ügyben is a cég¹-t. A cég¹ alapítója és fő részvényese a Fővárosi Önkormányzat.

[79] Mindezek alapján kellő ténybeli alappal rendelkezik a közlésnek azon része, hogy felperesnek a politikus² időszakban szerződése volt és azon értékítélet is, hogy ezek jól fizető, az újságíró szóhasználata szerint „komoly” megbízások voltak.

[80] A negyedik közlés (felperes a közbeszerzési eljárások eredményeit véleményezi) vonatkozásában azt hangsúlyozta, hogy a felperes személyének megítélése szempontjából közömbös részlet, pontatlanság, hogy felperes a közbeszerzési eljárások eredményeit nem véleményezi, hanem feladata a közbeszerzési eljárások vonatkozásában az előkészítés és lefolytatás közbeszerzési jogi szempontú jogszerűségének biztosítása. A sérelmezett közlemény szempontjából kizárólag annak van jelentősége, hogy a felperes részt vesz az településrés² Önkormányzat közbeszerzési eljárásaiban.

[81] Az ötödik közlés (a politikus² vezette Fővárosi Önkormányzat a felperesnek 30 millió forint maximális szerződési díjat úgy fizetett ki, hogy az ügyvédi iroda csak részben teljesítette a szerződésben foglaltakat, sőt, úgy kapott még plusz húszmillió forint bónuszt, hogy illet a szerződés nem tartalmazott, illetve a szabálytalan megbízás és kifizetés eredményeként a főváros ezen ötvenmillió forintos kifizetés finanszírozására nem vehetett igénybe támogatást) tekintetében annak tulajdonított jelentőséget, hogy az OLAF-jelentés 69. oldala a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal 32-18/18/2010. számú jelentésére hivatkozva rögzíti, hogy a felperesnek egy 2007. november 12-én kelt szerződés alapján 50 millió forintot fizettek ki. Ugyanakkor az OLAF-jelentés tartalmazza azt is, hogy ténylegesen 2.400.000 forintot fizettek ki a felperesnek. Az alperes nem bizonyította az 50 millió forint kifizetését.

[82] A hatodik közlés (A felperes politikus² főpolgármestersége alatt közvetlenül kapcsolatban lehetett mind egyéb érdekelt¹ főjegyzővel, mind egyéb érdekelt² főjegyzői irodavezetővel) tényekből levont következtetés.

[83] Az 57/2001. (XII. 5.) AB, 7/2014. (III. 7.) AB, 28/2014. (IX. 29.) AB határozatokban foglaltak alapján azt hangsúlyozta, hogy az önkormányzati közbeszerzési eljárások lefolytatása, az ezek során megbízást nyerő ügyvédek kiválasztása, valamint az önkormányzati források felhasználásának átláthatósága közügy. A közpénzek felhasználásával összefüggő döntések jogszerűsége, indokoltsága és esetleges politikai összefüggései a közvélemény számára releváns információk, amelyek megvitatása és sajtóban

való megjelenítése a véleménynyilvánítás és a tájékoztatás szabadságának alkotmányos védelme alatt áll.

[84] A felperesnek – a közlemény témájára tekintettel – fokozott tűrési kötelezettsége van a sérelmezett közlések kapcsán. A cikk ugyanis felperes közpénzből finanszírozott megbízásainak körülményeit, azok politikai és közéleti összefüggéseit vizsgálja. A felperes önként vállalt, közpénzből finanszírozott tevékenységet végez a sérelmezett közlemény szerint, amelynek kritikus vizsgálata a sajtó feladata.

[85] Az elsőfokú bíróság a pernyertesség-pervesztesség arányát mérlegeléssel egyenlőnek tekintette, a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy egyik fél sem köteles a másik részére perköltség megtérítésére.

[86] Az ítélet ellen a felperes és az alperes is fellebbezett.

[87] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a keresetének helytadó döntés meghozatalát kérte a második és hatodik közlések vonatkozásában is; az alperest e körben az alábbi helyreigazító közlemény közzétételére kérte kötelezni:

[88] „Valótlanul híreszteltük, hogy egyéb érdekelt³ közbeszerzési tanácsnokként 2008-2009-ben hét hónap jogi munkáért 26,1 millió forintot kaszát, ami több mint három és fél milliós havi apanázst jelent.

[89] Valótlanul állítottuk továbbá, hogy a felperes politikus² főpolgármestersége alatt közvetlenül kapcsolatban lehetett mind egyéb érdekelt¹ akkori főjegyzővel, mind egyéb érdekelt²-vel akkori főjegyzői irodavezetővel”.

[90] Kérte a médiaszolgáltató perköltségben marasztalását is.

[91] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) pontjára alapította.

[92] Előadása szerint az alperes a 2025. november 14-e és december 11-e között megjelent cikksorozatával vele szemben „karaktergyilkosságot” követett el.

[93] Az általa végzett tevékenység nem közügy, a felperes nem minősül relatív közszereplőnek.

[94] Az 1/2015. (I. 16.) AB határozat indokolásának [39] bekezdésében foglaltak szerint az ügyvédként eljáró személy azonban önmagában ügyvédi minősége miatt nem tekinthető sem közhatalmat gyakorló személynek, sem közszereplő politikusnak.

[95] A felperes településrész¹-el, mint Megbízóval áll szerződéses jogviszonyban a folyamatban lévő, valamint a jövőben lefolytatni kívánt közbeszerzési eljárások előkészítése és lebonyolítása során felmerülő külső közbeszerzési jogi szakértői feladatok ellátása kapcsán. A megbízás tárgyát tehát a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 27. § (3) bekezdése szerinti közbeszerzési jogi szakértelem biztosítása képezi a közbeszerzési eljárások előkészítése és lefolytatása során. A felperes a közbeszerzési eljárások kapcsán nem köt szerződéseket.

[96] A második közlés (Egy 2010-es, a településrész²-i önkormányzat visszaéléseit tartalmazó cikkben ugyanis felbukkan a felperes. A szóban forgó cikkben egyéb érdekelt³ közbeszerzési tanácsnokra, mint politikus¹-hez közel álló szereplőre hivatkoznak, aki 2008-2009-ben hét hónap jogi munkáért 26,1 millió forintot kaszált, ami több mint három és fél milliós havi apanázst jelent) vonatkozásában keresetösségi joggal rendelkezik.

[97] Az OLAF-jelentésben is egyértelmű, hogy a felperes mint ügyvédi iroda nyújtott közbeszerzési jogi szolgáltatást az Üttv. 3. § (1) bekezdés h) pontjában foglaltak alapján.

[98] A perbeli írásban hivatkozott 2010-es cikk vonatkozásában az alperes maga állítja, hogy abban felbukkan a felperes ügyvédi iroda; a perbeli cikk és annak előzménye tehát egyértelműen az ügyvédi irodáról szól, a felperes keresetösségi joga fennáll.

[99] A cikk valós tartalma, mely településrész1-ben fennállónak állított közbeszerzési rendszer személyi összefonódásai és az ezzel kapcsolatos állítólagos visszaélések tárgyában került közzétételre, egybefüggően értelmezendő. Ezen értelmezés alapján az átlagolvasó az állított visszaélések alanyaként és e tekintetben felelősként valamennyi a cikkben megjelölt jogalanyt tudja azonosítani, így a felperest vagy a felperesi ügyvédi iroda egyedüli tagját, egyéb érdekelt3-at is.

[100] Az Üttv. 91. § (2) és (3) bekezdésében és 3. § (1) bekezdés *h)* pontjában foglaltak alapján arra mutatott rá, hogy az ügyvédi tevékenység, ideértve a közbeszerzési jogi tanácsadást is kizárólag ügyvédként folytatható, az ügyvédi tevékenység gyakorlójára vonatkozó szabályokat az Üttv. eltérő rendelkezése hiányában ügyvédi irodára is alkalmazni kell; „közbeszerzési tanácsnok” titulus nem létezik.

[101] Amennyiben hipotetikusán el is fogadnánk a cikkben hivatkozott 26,1 millió forint helyességét, ennek egy hónapra történő arányosítását követően az alapvető matematikai szabályokra, összefüggésekre tekintettel a havi 3,5 millió forintos apanázs nem jön ki.

[102] Az alperes az elsőfokú eljárás során a második közlés szerinti tényállítások valóságát nem bizonyította, pedig már a cikk megírásakor rendelkeznie kellett volna arra vonatkozóan bizonyítékokkal, hogy a felperes részére a perbeli cikkben hivatkozott „apanázs” kifizetésre került.

[103] A hatodik közlés (A három, egymást már a 2010 előtti fővárosi vezetésnek köszönhetően is jól ismerő szereplő az elmúlt időszakban ugyanis teljes felügyeletet kezdett gyakorolni Budapest legnagyobb kerületének vezetése felett. ... A felperes politikus2 főpolgármestersége alatt közvetlenül kapcsolatban lehetett mind egyéb érdekelt1 főjegyzővel, mind egyéb érdekelt2 főjegyzői irodavezetővel) esetében a közvetlen kapcsolat elvi lehetőségét az alperes a felperesre szűkítve nem bizonyította.

[104] A cikk nem tartalmaz az akkori (2010 előtti) főjegyző közbeszerzések vonatkozásában fennállt szerepére vonatkozó utalásokat, megállapításokat. A cikk településrész1 közbeszerzési rendszerének feltételezett személyi összefonódásai és az ezzel kapcsolatos állítólagos visszaélések tárgyában jelent meg, hangsúlyozva, hogy egyéb érdekelt1 csak 2024 októberétől jegyző a településrész1-ben.

[105] Az írás tényként közli azt a valótlanságot, hogy a három szereplő a 2010 előtti fővárosi vezetésnek köszönhetően is már jól ismeri egymást, és ebből von le helytelen következtetéseket.

[106] A felperes nem állt szerződéses jogviszonyban a politikus2 vezette Fővárosi Önkormányzattal, így értelemszerűen nem is kerülhetett sor arra, hogy az önkormányzat közvetlenül - szerződéses jogviszony hiányában - a cikkben említett 30.000.000 forint+ 20.000.000 forintnyi sikerdíjra vonatkozó összeget a felperes részére kifizesse. A felperes A cég1-el állt szerződéses jogviszonyban ügyvédi tevékenység folytatására, jogi tanácsadás nyújtására vonatkozóan.

[107] A külső jogi szakértőknek, így a felperesnek sem kellett a Fővárosi Önkormányzat egyes dolgozóival egyeztetni vagy bizottsági üléseken részt venni, ebben az időszakban (egészen 2024-ig) ezen cégek (mint pl. a cég1) közbeszerzési eljárásokkal kapcsolatos döntési jogkörei az igazgatóságaikat illették meg és nem a Fővárosi Önkormányzatot, illetve annak bizottságait és a közgyűlést.

[108] A felperes vezetője csak 2014-ben, kültagként lépett be a cég⁵ gazdasági társaságba. Egy 2014-ben történt tranzakció nem alapozhat meg a 2010-et megelőző időszakra vonatkozó (azaz évekkal korábbi, főjegyzői) ismeretséget.

[109] A hatodik közlés tekintetében – annak véleményként minősülése esetén is – hiányzik a ténybeli alap.

[110] A felperes érvelése szerint az alperes javára teljes pernyertessége esetén sem lehetett volna ügyvédi munkadíjat megállapítani, az alperes ugyanis nem csatolta a közte és jogi képviselője között létrejött megbízási szerződést.

[111] A csatolt megbízási szerződést megbízóként nem az alperes, hanem a perben nem álló üzemeltető írta alá 2025. április 1-jén, így az alperes ezen okirat alapján a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 2. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti munkadíjat nem tud felszámítani. E körben hivatkozott a Kúria Gfv.30.178/2024/6. számú ítéletének 75. és 87. bekezdéseiben és a Kúria Pfv.20.568/2022/9. számú ítélete 76. bekezdésében foglalt jogértelmezésre.

[112] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és elsődlegesen a kereset teljes elutasítását, másodlagosan a valóság közlésének mellőzését kérte a helyreigazító közleményből. Kérte a felperes perköltségben marasztalását is.

[113] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjaira alapította.

[114] Érvelése szerint az elsőfokú ítélet sérti az Smtv. 12. § (1) bekezdésében foglaltakat; a sérelmezett közlemény nem tartalmaz valótlan állítást.

[115] Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a felperes által sérelmezett alábbi közlések valótlan tényállítások:

[116] Az első közlés (a felperes politikus¹ egykori MSZP-s képviselőhöz köthető) tekintetében politikus¹ büntetőeljárása ügyészi jelentésével, és egyéb, a vád tárgyává tett cselekmény megvalósításával kapcsolatos okiratokkal támasztotta alá, hogy olyan közbeszerzési eljárást rónak a szocialista politikus terhére, melynek előkészítésével, lebonyolításával a felperes volt megbízva. Erre tekintettel fogalmazta meg az újságíró azt az állítást, következtetést, hogy a politikushoz köthető közbeszerzési eljárásokban érintett személy a felperes.

[117] A felperes már politikus¹ 2007-es településrész²-i elnökségét követően megbízáshoz jutott az önkormányzatnál. politikus¹ 2010-ben sem tagadta jó viszonyukat és felperes volt az, aki lebonyolította és végrehajtotta politikus¹ cég³ felé tett azon vállalását, hogy az előre kiválasztott cég³ nyerje el a pályázatot. Mindezek a körülmények pedig megalapozzák azon értékítéletet, hogy a felperes politikus¹ szocialista képviselőhöz köthető.

[118] A bíróság a cikk tényállítás formájában megjelenő következtetésének megalapozottságát megteremtő vékony ténybeli alap és a következtetés minőségét nem vizsgálhatja, a politikai viták és vélemények minősítésével azokat nem döntheti el (BH2007. 151.). A tényállítás formájában megjelenő következtetés-levonás átlagosan tájékozott olvasó általi ellenőrizhetősége és okszerűsége képezheti a jelen sajtó-helyreigazítási perben a vizsgálat tárgyát. A cikkben közöltek alapján az olvasóknak lehetősége van annak megítélésére, hogy a következtetés levonására a logika szabályainak megfelelően, okszerűen került-e sor. Ezt az értékelést az alapul fekvő tényadatok alapján az olvasók el tudják végezni. A következtetés, vélemény pedig - annak helyességétől, helytelenségétől függetlenül - sajtó-helyreigazítás alapja nem lehet.

[119] Az ötödik közlés (A politikus² vezette Fővárosi Önkormányzat 30 millió forint maximális szerződési díjat úgy fizetett ki, hogy a felperes csak részben teljesítette a szerződésben foglaltakat, sőt úgy kapott még plusz 20 millió forint bónuszt, hogy ilyet a szerződés nem tartalmazott, illetve a szabálytalan megbízás és kifizetés eredményeként a főváros ezen 50 millió forintos kifizetés finanszírozására nem vehetett igénybe támogatást) valóságát bizonyítja az OLAF-jelentés tartalma, amely a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal megállapításain alapul. A sajtó nem vonható felelősségre abban az esetben, ha a kormányzati szervek közléseit változtatás nélkül közzéteszi.

[120] A vonatkozó alkotmánybíróági gyakorlat alapján a közéleti vita keretében elhangzott állítások főszabályként egyébként még akkor is véleménynyilvánításként értelmezendők, amennyiben formálisan, a bizonyíthatósági teszt alkalmazásával tényállításnak értékelhetők.

[121] Az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) számú határozata indokolásának 39. bekezdésében kifejtettek szerint amennyiben az állapítható meg, hogy a közlés a közügyek szabad vitatását érinti, úgy a közlés automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság magasabb szintű oltalmát élvezi.

[122] A politikai véleménynyilvánítás fokozott védelme mind a közügyekben megfogalmazott értékítéletre, mind pedig a közügyek körébe tartozó tényállításokra vonatkozik {7/2014. (III. 7.) AB határozat [49], [50] bekezdések}.

[123] A közügyek vitájához tartozó tények közlése tipikusan a vélemények alapja, ezért a jogi felelősségre vonás kérdésében még az alkotmányos értékkel egyébként nem bíró, utóbb hamisnak bizonyult tényállítások esetében is figyelemmel kell lenni a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekére {az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozata, Indokolás [50]}. Mindaddig, amíg valamely tájékoztatás nem visszaélés a sajtószabadság gyakorlásával, az emberi méltóság védelmével összefüggésben a személyiségi jogok sérelmére való hivatkozás ritkán alapozza meg a sajtószabadság gyakorlásának a korlátozását {3019/2021. (I. 28.) AB határozat [28] bekezdés; 28/2014. (IX. 29.) AB határozat [42] bekezdés}.

[124] Amennyiben a felperes keresetének mégis van jogalapja a fellebbezéssel érintett közlés vonatkozásában, a valóság közlésének akkor sincs helye; a valósággként közölni kért szöveg a sérelmezett közlések helyreigazításához szükségtelen. A helyreigazító közlemény tartalmazza a valótlan tény, annak megjelenítésével megfelelően értelmezhető tájékoztatást kapnak az olvasók.

[125] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet alperes fellebbezésével támadott rendelkezéseinek helybenhagyását és a médiaszolgáltató perköltségben marasztalását kérte.

[126] Az első közlés (a felperes politikus¹ egykori MSZP-s képviselőhöz köthető) vonatkozásában azt hangsúlyozta, hogy sem politikus¹-gyel, sem az Országgyűlés Hivatalával, sem az MSZP-vel vagy annak településrész²-i szervezetével nem állt kapcsolatban.

[127] A felperes megbízottként településrész² Önkormányzatával állt szerződéses jogviszonyban; a szerződést 2008. március 13-án kötötték, megszüntetésére pedig a 2009. július 28-án kelt felmondásban foglaltaknak megfelelően 2009. szeptember 30-i hatállyal került sor.

[128] politikus¹ első alkalommal a 2010-es országgyűlési választáson indult képviselőjelöltként, ebben az évben a budapesti listáról került be az Országgyűlésbe.

[129] A megbízási szerződés politikus1 országgyűlési képviselőségét megelőzően jött létre a felperes és az önkormányzat között; egy országgyűlési képviselő nem a helyi önkormányzattal vagy annak bármely szervével áll jogviszonyban az országgyűlési képviselői megbízatásból eredő feladata- és hatáskörei teljesítése, ellátása során.

[130] településrész2, illetve politikus1, mint országgyűlési képviselő közjogi státuszának egyértelmű elkülönültségére figyelemmel nincs olyan releváns tény, amely megalapozhatná azt a következtetést, hogy a felperes politikus1-hez köthető ügyvédi iroda volna.

[131] Visszautasítandó az az állítás, hogy a felperes bonyolította és végrehajtotta politikus1 nevében a cég3 felé tett azon vállalását, hogy az előre kiválasztott cég3 nyerje el a pályázatot. Ez a kijelentés azt a hamis látszatot kelti, mintha az ügyvédi iroda, illetve annak vezetője akár tettesi, akár részesi minőségben közreműködött volna a politikus1 volt országgyűlési képviselővel szemben emelt vád - folyamatban lévő eljárás - tárgyává tett korrupciós bűncselekmények elkövetésében, megvalósításában.

[132] Az ötödik közlés (A politikus2 vezette Fővárosi Önkormányzat 30 millió forint maximális szerződési díjat úgy fizetett ki, hogy a felperes csak részben teljesítette a szerződésben foglaltakat, sőt úgy kapott még plusz 20 millió forint bónuszt, hogy ilyet a szerződés nem tartalmazott, illetve a szabálytalan megbízás és kifizetés eredményeként a főváros ezen 50 millió forintos kifizetés finanszírozására nem vehetett igénybe támogatást) valótlan tényállítás.

[133] A felperes a politikus2 vezette Fővárosi Önkormányzattal (nem állt szerződéses jogviszonyban, így értelemszerűen nem kerülhetett sor arra, hogy az Önkormányzat közvetlenül - szerződéses jogviszony hiányában - a perbeli cikkben említett 30.000.000 forint+ 20.000.000 forintnyi sikerdíjra vonatkozó összeget a felperes részére kifizesse.

[134] A felperes A cég1-el állt szerződéses jogviszonyban ügyvédi tevékenység folytatására, jogi tanácsadás nyújtására vonatkozóan; a megbízási szerződés keretében összesen nettó 2.400.000 forint került kifizetésre. Ezt az OLAF-jelentés is megerősíti (lásd 140. oldal, bsz- 49/2007. számú megbízási szerződés).

[135] Az OLAF-jelentés egy aláírással nem rendelkező, nem hiteles fordítás, nem közokirat.

[136] Az alperes az OLAF-jelentés felperesre vonatkozó tartalmának kizárólag egy részét tárta az olvasók elé. A „megállapított tények becsült pénzügyi hatása” részben megtalálható „A szabálytalan szerződésekben szereplő összegek” elnevezésű táblázatában rögzítésre kerültek az OLAF által vizsgált egyes szerződések keretében ténylegesen kifizetett megbízási díjak, az ezen részben rögzítetteket az újságíró szándékosan elhallgatta.

[137] Az alperes a perbeli cikk vonatkozásában a felperest nem kereste, a felperes cáfolatának helyet nem biztosított, válaszadási lehetőséget nem kínált fel {34/2017. (XII. 11.) AB határozat rendelkező részének 1. pontja és indokolásának [50] bekezdése}.

[138] A valósként közölni rendelt tények szükségesek a sérelmezett tényállítások helyreigazításához, azok közvetlenül kapcsolódnak a vonatkozó közlésekhez.

[139] Az alperes fellebbezése részben alapos, a felperes fellebbezése alaptalan.

[140] Fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett az elsőfokú ítéletnek a keresetet a 3. és 4. közlések tekintetében elutasító rendelkezése [Pp. 358. § (5) bekezdés], ezért azt a másodfokú felülbírálat nem érintette; az ítéltábla a fellebbezett rendelkezéseket a fellebbezési kérelmek és ellenkérelem korlátai között bírálta felül [a Pp. 370. § (1) bekezdés], a fellebbezések elbírálására a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyaláson került sor.

[141] Az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelmekre tekintettel a másodfokú bíróság az ügy érdemében döntött.

[142] Az elsőfokú bíróság a döntését nem az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozta, ezért az alperes fellebbezésében megjelölt, Pp. 369. § (3) bekezdés *d)* pontja szerinti felülmérlegelésnek, a felülbírálati jogkör ezen pont szerinti gyakorlásának nem volt helye.

[143] A Pp. 369. § (3) bekezdés *c)* pontja szerint elvégzett érdemi felülbírálat eredménye az, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben feltárta, az alkalmazandó jogszabályokat helyesen azonosította, a megállapított tényállás alapján azonban részben (az első közlés tekintetében) téves jogi következtetéseket vont le.

[144] A fellebbezések és a fellebbezési ellenkérelem keretei között a másodfokú bíróságnak abban kellett állást foglalnia, hogy a cikk témája közügyet érint-e; továbbá az alperes a sajtóközleményben a felperes vonatkozásában állított vagy híresztelt-e valótlan tényt, illetve való tény hamis színben tüntetett-e fel.

[145] Az ügy jogi megítélését tekintve az ítéltábla a következő alkotmányos szempontoknak tulajdonított jelentőséget.

[146] Az elsőfokú bíróság által is felhívott Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján a sajtóban megjelenő tartalmak értékelésénél azt kell kiindulópontnak tekinteni, hogy a felperest ért sérelem valótlan vagy a valóságot hamis színben feltüntető tény állításával, híresztelésével valósulhat meg. Nem lehet ugyanakkor sajtó-helyreigazítás alapja véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat. Ezek vonatkozásában legfeljebb az vizsgálható, hogy a közléseknek van-e valós ténybeli alapjuk.

[147] Az ügy eldöntése szempontjából jelentősége van annak, hogy a kifogásolt közlések milyen szöveggörnyezetben találhatók, és az írás tartalma a közügyek megvitatásához kapcsolódik-e. Az Alkotmánybíróság gyakorlata ugyanis egységes abban, hogy a közéleti közlésekhez fokozottabb alaptörvényi védelem kapcsolódik {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [39]}.

[148] Abból kellett kiindulni, hogy a szólásszabadság hatálya alá tartozik minden olyan közlés, amely része a társadalmi gondolatcserének. A közéleti szólás általános alkotmányjogi védelem alatt áll, amely a jelen ügyben abban nyilvánul meg, hogy a sajtó közügyekben folytatott tájékoztató tevékenysége alkotmányos védelem alatt áll {34/2017. (XII. 11.) AB határozat, Indokolás [33]-[34]}.

[149] A társadalmat foglalkoztató kérdésekben megnyilvánuló sajtó véleményének kifejtése során, azzal egyidejűleg tényeket is közöl, a véleményformálás igényével való fellépésnek része az értékelés alapjául szolgáló tények közlése. A közéleti közlés megítélése pedig alkotmányosan meghatározott, ennél fogva – az Alkotmánybíróság iránymutatása alapján – mindig a véleménysszabadság felől közelítve kell a versengő értékek összevetését elvégezni, az ügy összes körülményét értékelni.

[150] A megszólalás jogi megítélésénél – ugyancsak az Alkotmánybíróság által alakított gyakorlat szerint – különbséget kell tenni a tények állítása és az értékítéletek között. „A megkülönböztetés alapja, hogy vélemények esetében a hamisság bizonyítása értelmezhetetlen, a bizonyíthatóan hamis tények azonban önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [49]}. Ebből következően pedig „[a] véleménysszabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek, avagy tényállításnak minősül-e” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [40]}.

[151] Az Alkotmánybíróság mércéje szerint az értékítélet és a személyes meggyőződést közvetítő vélemény mindaddig, amíg összefüggésben áll a közüggyel és nem gyalázkodó,

attól függetlenül élvezi a véleménysszabadság alkotmányos oltalmát, hogy helyes vagy helytelen, tetsző, vagy nem tetsző, értékes vagy értéktelen gondolatokat tükröz.

[152] A szabad véleménynyilvánítás korlátainak adott esetre vonatkozó meghatározásánál figyelemmel kell lenni a 3329/2017. (XII. 8.) és 13/2014. (IV.18.) AB határozatokban kialakított tesztre. Ennek során a 3329/2017. (XII. 8.) AB határozat indokolásának 30. – 32. bekezdései irányadóak.

[153] Az Alkotmánybíróság a 23/2019. (VII. 18.) AB határozatában kifejtette, hogy a médiaszolgáltató alkotmányos jogát gyakorolva szabadon tudósíthat a közérdeklődésre számot tartó eseményekről. E szabadsága kiterjed annak meghatározására is, hogy mely eseményekről milyen részletességgel és tartalommal ad tájékoztatást. Amennyiben a sajtószabadság gyakorlása sérti más alapjogát vagy valamilyen alkotmányos célt, akkor arról kell döntenie, hogy a konkrét esetben a sajtószabadság gyakorlásának vagy az azt korlátozó célnak kell-e inkább teret engednie {Indokolás 19.}.

[154] A jogvita elbírálásánál jelentősek továbbá a sajtó-helyreigazítási perekben érvényesülő alábbi szempontok.

[155] Az elsőfokú bíróság az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján, az ítélezési gyakorlatot is szem előtt tartva helyesen indult ki abból, hogy a sérelmezett kijelentéseket a szöveg összefüggéseinek ismeretében kell értékelni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is, vagyis arra, hogy az átlagos befogadó a közöltekből milyen okszerű következtetésre juthat (a Kúria Pfv.20394/2019/3., Pfv.20685/2021/4., Pfv.20619/2021/4., Pfv.21483/2021/5. számú határozatai).

[156] A helyreigazításra irányuló keresetnél a bíróságnak minden esetben értelmeznie kell a vonatkozó szövegelemeket abból a szempontból, hogy a kérelem alapjául szolgáló tartalom tényállítás vagy való tény hamis színben feltüntetése-e. Amennyiben egyiknek sem minősül, a helyreigazítási kérelemnek törvényi akadálya van: nem teljesülnek maradéktalanul az Smtv. 12. § (1) bekezdésében foglalt törvényi feltételek. Ennek megítélése pedig olyan jogkérdés, amelynek eldöntése nem a felek perfelvételi nyilatkozataitól (a keresettől és az ellenkérelemtől) függ, és amely jogkérdés tisztázása nélkül a kereset teljesítéséről sem lehet határozni. Értéktétel vagy olyan közlés esetén ugyanis, amely nem az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint minősül, helyreigazításnak nincs helye.

[157] Az érintett személy fogalmát a Pp. nem határozza meg, az ehhez kapcsolódóan használt „kereshetőségi jog (perbeli legitimáció)” kifejezés sem szerepel jogszabály szövegében. A „kereshetőségi jog” a jogtudomány, illetve a bírói gyakorlat által kimunkált elnevezése egy tételes jogi normának, mégpedig a Pp. 1. § (2) bekezdésének, amely szerint a bíróság az e törvény hatálya alá tartozó jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el. Az érintettség (más elnevezéssel érdekelttség) vizsgálata tehát nemcsak joga, hanem kötelezettsége is az eljáró bíróságoknak. Azt, hogy ki jogosult pert indítani, az igénnyel fellépő felperes és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolat alapján dönthető el, az eljárási törvény az anyagi jogszabályok érvényre juttatásának útjáról rendelkezik. A sajtó-helyreigazítás iránt indított perben felperes csak olyan személy lehet, akinek az Smtv. 12. § (1) bekezdése által biztosított joga veszélyeztetve van, vagy sérelmet szenvedett. A sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, a kereshetőségi jog megállapításához a cikk teljes tartalmát kell vizsgálni (a Kúria Pfv. 20473/2021/4. számú határozata).

[158] Sajtó-helyreigazítás iránt indított perben az kérhet helyreigazítást, akinek a személyére a sajtóközlemény nevének megjelölésével, vagy egyéb módon utal, vagy akinek

személye a sajtóközlemény tartalmából egyébként felismerhető (a Kúria Pfv.20490/2026/6. számú ítélete).

[159] Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást abban, hogy a felperes nem közszereplő. A polgári jogvitában a Ptk. 2:44. § szerinti „közéleti szereplő” fogalma alatt kizárólag a természetes személyek értendők, a rendelkezés természetéből (a védelem irányának meghatározásából, a szövegezésből) következően azt a jogi személy felperesre nem lehet kiterjeszteni. A felperes tūrésı kötelezettségét a közügyben való érintettsége teremtheti meg, így a perben is erről kellett állást foglalni.

A szabad véleménynyilvánítás korlátainak a jelen ügyre vonatkozó meghatározásánál ugyanakkor arra kellett figyelemmel lenni, hogy a 3329/2017. (XII. 8.) AB határozat által a korábbi alkotmánybíróági gyakorlatra (13/2014. (IV. 18.) AB határozat) támaszkodva kialakított teszt első lépéseként azt kell vizsgálni, hogy az adott közlés a közügyekben való megszólalást, a közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben.

[160] A közéleti viták elsősorban a sajtó, a média útján kapnak kibontakozási lehetőséget. Az aktuális közéleti témában érintett személyek pedig fokozottan kötelesek eltűrni mind a közéletben való megjelenésük, szerepvállalásuk nyilvánosságra kerülését, mind az ezzel kapcsolatos véleménynyilvánításokat.

[161] Az Alkotmánybíróág értelmezésében „a közéleti kérdések köre szélesebb a politikai szólásnál, illetve a közhatalmat gyakorló személyek tevékenységének bírálatánál”, illetve „valamennyi közéleti párbeszéd igényt tarthat a közéleti vitákat és a közügyek vitatását megillető alapjogi védelemre” {3145/2018. (V. 7.) AB határozat, Indokolás [32] és [35]}. Az Alkotmánybíróág szerint „a nyilvános közlés minősítése során jellemzően nem a véleménynyilvánítással érintettek személyéből kell kiindulni, hanem azt kell vizsgálni, hogy a közlés közügyek, közéleti kérdések vitatására vonatkozik-e” {3145/2018. (V. 7.) AB határozat, Indokolás [41], 3237/2022. (V. 18.) AB határozat Indokolás [34]}.

[162] Az Alkotmánybíróág a 3237/2022. (V. 18.) AB határozatának [38] bekezdésében – a 3236/2018. (VII. 9.) AB határozatban foglaltakra utalással – azt fejtette ki, hogy „a közügyek vitája alkotmányjogi kategóriájának szerepe az, hogy a közügyekre vonatkozó szólások mindegyike fokozott védelem alá tartozik, és ezáltal korlátozza az általa érintettek személyiségi jogainak védelmét. A személyiségvédelem korlátozottsága tehát nem csupán a hivatásszerűen vagy önként közszereplést vállalók esetében érvényesülő szabály, hiszen a közügyek vitatása adott esetben – a konkrét társadalmi vita erejéig – annál szélesebb személyi kört érınthet {3236/2018. (VII. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}.

[163] Az adott ügyben tehát a jelentőséggel bíró értékelési szempont az, hogy a közlés közügyben való megszólalásnak minősül. A cikk a felperesnek a fővárosi önkormányzatnál korábban, politikus2 főpolgármestersége és a településrészl-i önkormányzat jelenlegi közbeszerzési eljárásaival összefüggésben betöltött szerepéről, az önkormányzat működését meghatározó személyekhez való kapcsolatát mutatja be, a jegyző által közérdekű adatigénylés folytán kiadott szerződések alapján arról számol be, hogy a felperes az utóbbi években 122 millió forint értékben kötött szerződések a településrészl-i önkormányzattal; a felperes a településrészl-i önkormányzat közbeszerzéseit felügyeli. A feltárt személyi és szerződéses összefüggések alapján arra következtet, hogy „egy 2010 előtt a fővárosban tevékenykedő, a volt SZDSZ-hez és az MSZP-hez erősen kötődő csoport vette át a hatalmat településrészl-en”.

[164] A felperest az írás baloldali kapcsolatokkal rendelkező „szereplőként” jelöli meg, amelyet az önkormányzat annak ellenére foglalkoztat, hogy az OLAF jelentéseiben szabálytalan közbeszerzések miatt is szerepel. Bemutatja az ügyvédi iroda 2010 előtti

önkormányzati megbízásait és a politikus² főpolgármestersége alatt fennálló önkormányzati kapcsolatait.

[165] A felperes maga adta elő, hogy településrész¹-el, mint megbízóval áll szerződéses jogviszonyban a folyamatban lévő, valamint a jövőben lefolytatni kívánt közbeszerzési eljárások előkészítése és lebonyolítása során felmerülő külső közbeszerzési jogi szakértői feladatok ellátása kapcsán. A megbízás célja tehát a Kbt. 27. § (3) bekezdése szerinti közbeszerzési jogi szakértelem biztosítása a közbeszerzési eljárások előkészítése és lefolytatása során. A felperes a közbeszerzési eljárások kapcsán nem köt szerződéseket, ugyanakkor közpénzből finanszírozott megbízási szerződése alapján az önkormányzat által lefolytatott közbeszerzési eljárások előkészítésével és lebonyolításával kapcsolatos közbeszerzési jogi szakértői feladatokat lát el.

[166] A cikk a közpénzek felhasználásával foglalkozik, a téma egyértelműen a közügyek témakörébe tartozik, így a sérelmezett közlések értékelésénél érvényesíteni kell a szólásszabadság fokozott védelmére vonatkozó, korábban ismertetett alkotmányos szempontokat.

[167] Az adott ügy elbírálásánál fontos szempont a Kúria Pfv.20490/2026/6. számú ítéletében kifejtett jogértelmezés, miszerint közügyet érintő újságcikk vonatkozásában a véleménynyilvánítás lehetőségei a szabad véleménynyilvánításhoz való jog fokozott védelmére tekintettel az átlagosnál tágabbak. A kifejtett vélemény meghökkentő, erőteljes is lehet. Véleménynyilvánítás esetén sajtó-helyreigazításnak nincs helye, és az összefüggések figyelembevételével egy-egy tényállítás is az összes körülmény figyelembevételével vélemény részeként lehet értékelhető.

[168] Az elsőfokú bíróság az ügy alapjogi vonatkozásait nem ismerte fel, ítéletének indokolásából egyértelműen kitűnik, hogy nem tulajdonított jelentőséget a cikk témája közügy minőségének, és az ügy érdemi eldöntése során az alapjogi érintettségre vonatkozó alkotmányos szempontokat sem alkalmazta. A másodfokú bíróság a fellebbezésekkel érintett közlések értékelését ezen szempontok figyelembevételével végezte el.

[169] Az első közlés (a felperes politikus¹, volt szocialista képviselőhöz köthető ügyvédi iroda) nem tényállítás, hanem értékelés. Az írás az ezen közlést tartalmazó részt követő bekezdésében a baloldali kapcsolatrendszerrel rendelkező és a településrész¹-i közbeszerzéseket felügyelő három szereplőt (egyéb érdekelt², egyéb érdekelt¹ és a felperes) úgy mutatja be, hogy egymást már 2010 előtt is jól ismerték. Azt a cikk nem állítja, hogy a felperes politikus¹ országgyűlési képviselővel (illetve az Országgyűlés Hivatalával, vagy az MSZP-vel) állt kapcsolatban, a volt szocialista képviselő megjelölést politikus¹ beazonosítására használja és nem annak leírására, hogy a „kötődés” milyen időszakhoz, politikus¹ országgyűlési képviselővé választásához, illetve az azt követő időponthoz kapcsolódik. Az írás azt sem állítja, hogy a felperes politikus¹-gyel (mint magánszeméllyel) bármilyen jogviszonyban állt volna.

[170] politikus¹ 2007-től volt az MSZP településrész²-i szervezetének elnöke, a felperes 2007 után jutott megbízáshoz a településrész²-i önkormányzatnál, a szerződést 2008. március 13-án kötötték. politikus¹ 2010-ben a településrész²-i önkormányzat visszaéléseinek ügyében történt megkeresésre az újságnak azt a választ adta, hogy az említett cégek vezetőivel (köztük a felperes vezetőjével) fennálló esetleges ismeretsége nem lehet kizáró oka a megbízásoknak.

[171] A cikk a kötődés mibenlétét nem határozza meg, a „köthető” megfogalmazás egy távoli, inkább személyes mint jogi kötődést feltételező kapcsolatra utal; politikus¹ a személyes ismeretséget nem cáfolta, a fenti tények alapján pedig nem okszerűtlen az a

következtetés, hogy a felperes politikus¹ volt szocialista képviselőhöz köthető. Az összefüggés ténybeli alapjait az alperes a szükséges mértékben bemutatta.

[172] A második közlés (egyéb érdekelt³ közbeszerzési tanácsnokként 2008-2009-ben hét hónap jogi munkáért 26,1 millió forintot kaszált, ami több mint három és fél milliós havi apanázst jelent) tekintetében a másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a felperes személyes érintettsége (kereshetőségi joga) hiányzik.

[173] Bár a sajtóközlemény több helyen a felperest nevesíti, a sérelmezett közlés kifejezetten egyéb érdekelt³ra és nem az ügyvédi irodára vonatkozik. Az átlagos tájékozottságú olvasó a cikk által nem ismertett jogszabályok tartalmának nem jár utána, nem értelmezi azokat, így azt sem teszi vizsgálat tárgyává, hogy közbeszerzési jogi tanácsadást ki folytathat, ezért a felperes által megjelölt jogszabályoknak [Üttv. 3. § (1) bekezdés h) pont, 91. § (2) – (3) bekezdés], azok értelmezésének a sajtó-helyreigazítási kötelezettség, a kereshetőségi jog vizsgálata szempontjából nincs jelentősége, ahogyan annak sem, hogy „közbeszerzési tanácsnok” titulus létezik-e. A közlés azt juttatja kifejezésre, hogy a jogász végzettségű egyéb érdekelt³ (és nem az ügyvédi iroda) milyen összegű bevételhez jutott 2008-2009-ben hét hónap jogi munkáért, a mondanivalót az átlagos tájékozottságú olvasó is így értelmezi, annak részletekbe menő elemzése nélkül, hogy az adott időszakban a felperes a tevékenységét egyszemélyes ügyvédi iroda keretein belül végezte vagy sem.

[174] Az ötödik közlés (Valótlanul állítottuk, hogy a politikus² vezette Fővárosi Önkormányzat harmincmillió forint maximális szerződési díjat úgy fizetett ki, hogy az ügyvédi iroda csak részben teljesítette a szerződésben foglaltakat, sőt úgy kapott még plusz húszmillió forint bónuszt, hogy illet a szerződés nem tartalmazott, illetve a szabálytalan megbízás és kifizetés eredményeként a főváros ezen ötvenmillió forintos kifizetés finanszírozására nem vehetett igénybe támogatást) tekintetében az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy az OLAF-jelentés több (egymásnak ellentmondó) adatot tartalmaz: A tényállást megállapító, a KEHI-jelentését ismertető részében azt rögzíti, hogy a felperesnek egy 2007. november 12-én kelt szerződés alapján 50 millió forintot fizettek ki. Ugyanakkor a jelentés 3.3 pontjában található „A szabálytalan szerződésekben szereplő összegek” elnevezésű táblázatban a kiegészítő finanszírozás rovatban 2.400.000 forint szerepel a felperesnél; a KEHI-jelentésnél, a tényállási részben ismertettek szerint a kedvezményezett azt az észrevételt tette, hogy „a 2010-ben lefolytatott eljárása során az NFÜ ellenőrizte a BSZ-49/2007. sz. szerződést. Az ellenőrzés eredményeként a teljes szerződéses összeg (50 000 000 HUF) tekintetében megállapították a beszerzés szabálytalanságát. Tekintettel arra, hogy a szerződés alapján eddig 405 379 HUF összeget fizettek ki, az NFÜ 48/586/1/2010 sz. levelében utasította a Fővárosi Önkormányzatot az adott összegek visszafizetésére, mely összegeket a cég⁶ – a KIKSZ-K-2742/2011 és 4060/2011 levelekben foglaltaknak megfelelően – a 81. sz. támogatáskifizetési kérelemmel szembeni beszámítási ügylet keretében rendezte”.

[175] Az OLAF-jelentés a felperes szerződését vizsgáló jogi értékelés részében (3.2.27. pont) megállapítottak szerint a szerződéses értéket egybe kell számítani a közbeszerzési tevékenységre irányuló más szerződések értékével. Az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 40. § (2) bekezdését és 153. §-át, mert jogellenesen nem folytatott le közbeszerzési eljárást. A szabálytalanságot már korábbi eljárásokban megállapították, a teljes szerződéses értékre visszafizetési felszólítást adtak ki.”

[176] A felperes a közlést azon okból kifogásolta, hogy ténylegesen nem 50.000.000, hanem 2.400.000 forintot kellett visszafizetnie.

[177] A peradatok szerint a szerződéses összeg 50.000.000 forint volt, a visszafizetési felszólítás a teljes összegre vonatkozott; a felperes jelentésben ismertett észrevétele szerint a szerződés alapján (addig) 405.379 forintot fizettek ki; a táblázat a felperesnél a kiegészítő

finanszírozás rovatban 2.400.000 forintot tüntet fel. A táblázat nem bizonyítja, hogy csak 2.400.000 forint visszafizetési kötelezettség terhelte a felperest és azt sem, hogy részére ténylegesen mekkora összeg került kifizetésre a szerződés alapján. A KEHI-jelentés tartalmát a cikk az OLAF-jelentésben foglaltaknak megfelelően ismertette ugyan, ám a többi megállapítás ismertetésének hiányában az olvasó nem a valóságnak megfelelő tájékoztatást kapott a szerződés mibenlétét, a felperest terhelő visszafizetési kötelezettség, annak összege tekintetében, erre figyelemmel az alperes a körben helyreigazítás közzétételére köteles.

[178] Az a közlés, miszerint „a szabálytalan megbízás és kifizetés eredményeként a főváros ezen ötvenmillió forintos kifizetés finanszírozására nem vehetett igénybe támogatást” nem a felperesre vonatkozik, őt nem érinti, erre figyelemmel e körben a felperes által indított perben sajtó-helyreigazítás elrendelésének nincs helye.

[179] A helyreigazítás körében a való tények közlése is szükséges az adott esetben annak érdekében, hogy az olvasók a valóságnak megfelelő tájékoztatást kapjanak.

[180] A hatodik közlés (a felperes politikus² főpolgármestersége alatt közvetlenül kapcsolatban lehetett mind egyéb érdekelt¹ akkori főjegyzővel, mind egyéb érdekelt² akkori főjegyzői irodavezetővel) valós tényekből levont következtetés, helyreigazításának nincs helye. A felperes közreműködött a 4-es metró projekt megvalósításában, amelyet ténylegesen a cég¹ bonyolított, azt azonban a 100%-ban tulajdonos fővárosi önkormányzat felügyelte. Ezen tények alapján nem okszerűtlen az a következtetés, hogy a felperes és a megjelölt személyek kapcsolatban álltak egymással.

[181] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és az alperest az ötödik közlés vonatkozásában kötelezte helyreigazítás közzétételére, a rendelkező részben írt tartalommal.

[182] A felperes fellebbezése eredménytelen, az alperes fellebbezése fele részben eredményes, a pernyertesség, pervesztesség aránya a fellebbezési eljárásban 80-20% a felperesre terhesebben.

[183] A Fővárosi Ítéltábla kiemeli, hogy az üzemeltető a sajtószerv mögött álló, gazdasági tevékenységet végző jogi személy, amely e minőségében jogosult volt a sajtószerv érdekében szerződéseket kötni és a jogi képviselő ez alapján felszámíthatta perköltségét. A Kúria Pfv.20973/2025/8. számú döntésében foglalt jogértelmezés szerint sajtó-helyreigazítási eljárásban az alperes (szerkesztőség) képviselője és a perben nem álló kiadó szervezet is köthet a képviseletre vonatkozó megbízási szerződést, a munkadíj nagyságát az Ukr. szabályai szerint kell meghatározni. A Kúria az ítélet 33. bekezdésében – visszaulva egy korábbi határozatára – megállapította, hogy a sajtó-helyreigazítás iránt indított perben, mint különleges eljárásban, a perbeli jogképességgel felruházott sajtószerv az általa meghatalmazott jogi képviselővel, a perköltségként felszámítható ügyvédi munkadíj kikötését is tartalmazó megbízási szerződést köthet. Ugyanezen precedens határozat tartalmazza azt, hogy annak sincs akadálya, hogy csak az eljárási jogi szabályok alapján perképes félnek, a per vitelére adott meghatalmazással eljáró képviselője kössön megbízási szerződést, és adjon meghatalmazást a fél jogi képviseletére {a Kúria Pfv.20568/2022/9. számú ítéletének [63] bekezdése}.

[184] A felperes a másodfokú eljárásban ügyvédi munkadíjként a megbízási szerződés alapján 12 munkaórát és 55.000 forint óradíjat, valamint a tárgyalás vonatkozásában 90.000 forint díjat számított fel (Ukr. 2. § (1) bekezdés a) pont), az alperes az Ukr. 3. § (2) bekezdése alapján 5 munkaóra felszámításával jelölte meg a perköltségét. A pernyertesség, pervesztesség aránya alapján a felperest a felszámított 750.000 forint + áfa perköltségből annak 20%-a, 150.000 forint + áfa összeg illetné meg, míg az alperesnek az 5x14.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjból annak 80%-a, 56.000 forint + áfa összeg járna. Ezek egybevetésével

a Pp. 83. § (2) bekezdésében és 499. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően a médiaszolgáltató a felperes részére 94.000 forint + áfa összegű másodfokú perköltség megfizetésére köteles.

[185] A tárgyi illetékfeljegyzési jogra tekintettel meg nem fizetett 2x48.000 forint fellebbezési illeték megtérítésére a felperes és a hírportál üzemeltetője a pernyertesség, pervesztesség arányában kötelesek a Pp. 83. § (2) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése, a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében, (3) bekezdés *b)* pontjában, 42. § (1) bekezdés *a)* pontjában, a 46. § (1) bekezdésében, valamint a 62. § (1) bekezdés *f)* pontjában foglaltakra tekintettel (a felperest 76.800 forint, a médiaszolgáltató-t 19.200 forint fizetési kötelezettség terheli).

[186] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítéltáblai határozat meghozatalának napjától – számított 60. napon esedékes. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájának száma 10032000-01070044-09060018.

[187] A másodfokú bíróság tájékoztatja a felperest és a médiaszolgáltató-t, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesz eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Budapest, 2026. július 2.

Dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Stecbauer Anita s.k.
bíró